

andre 33. Den Grund, som først anførtes imod de 3 indstillede, nemlig, at de ikke havde været ansatte i Skolegerningen i et Aar, var for de to Ansøgere Vedkommende i Realiteten betydningsløs, thi da den ene af dem indgav sin Ansøgning, manglede han kun 14 Dage i at have været ansat et Aar, og de vare forlængst forløbne. Den anden manglede en Maaned, og den var ogsaa forløben paa det Tidspunkt. Indstillingen kasseredes, saa de havde i Virkeligheden begge været Lærere i et Aar paa den Tid. Derimod vare de ganske vist ikke de tre ældste af samtlige Ansøgere, men man mente ogsaa, at det kunde ikke forlanges, at de skulde være de ældste og mest kvalificerede. Det havde man aldrig forlangt før: Derfor nægtede Sogneraadet altsaa at gøre Indstillingen om og meddelte Skoledirektionen dette. Sogneraadet havde saa meget mere Grund dertil, som de Lærere, der vare indstillede, vare udmærket anbefalede fra de Steder, hvor de havde været ansatte. Blandt de Ansøgere, som ikke vare indstillede, altsaa de resterende 30, var der kun meget faa med første Karakter, og der var for hver enkelt af dem Grunde til ikke at tage dem. Enten vare de for gamle eller de havde været Lærere i Byer og ikke paa Landet, hvad der havde forekommet Sogneraadet uheldigt, kort sagt, der kunde for hver enkelt Vedkommende anføres Grunde til ikke at indstille dem, som ere mig meddelte, og som jeg kan anføre, naar det gøres fornødent. Den Indstilling, som oprindelig var gjort af Sogneraadet, var ogsaa fuldstændig lovmedholdelig, de tre vare virkelig kvalificerede til at faa Embedet, og det var derfor rimeligt, at Sogneraadet nægtede at efterkomme Begæringen om at kassere Indstillingen. I sit Svar udtalte Sogneraadet ogsaa, at da Skolen kun havde 28 Børn, delte i to Klasser med 14 i hver, ansaa man netop de indstillede for skikkede til denne Skole som en Skole, i hvilken en yngre Lærer kunde begynde sin Virksomhed. Da nu Skoledirektionen havde faaet den Besked fra Sogneraadet, tog den sin Beslutning: ikke at ville give efter for Sogneraadet. Den sendte den 15de September Sagen tilbage til Sogneraadet. Denne Gang havde Sagen været hos Amtet, og der kom nu Sagen tilbage fra med fornyet Anmodning til Sogneraadet om at tage Sagen under Overvejelse. Den 24de September holdt Sogneraadet Møde, og af alle de Grunde, jeg her har anført, erklærede det, at det ikke vilde gøre nogen Forandring i Indstillingen, og saa sendte de Sagen tilbage til Skoledirektionen, der saa indsendte den

til Ministeriet. Og saa spillede den højtærede Kultusminister Skolekommissionen det Puds i sin Skrivelse af 12te Oktober 1897 at udnævne en Lærer til Embedet, en Lærer, som hverken Sogneraadet eller Skoledirektionen paa nogen Maade vil have. En af Skoledirektionens Medlemmer har ikke villet underskrive hans Udnævnelse; i hvert Fald den 24de November i Aar var Manden endnu ikke udnævnt. Befolkningen er i høj Grad forbitret og har erklæret at ville boycotte Læreren, og den vil ikke paa nogen Maade finde sig i at tage imod ham. Jeg skal blot til yderligere Begrundelse af, hvor urimeligt det var at kassere de tre omtalte Lærere, anføre at Nr. 2, som Befolkningen helst vilde have, er kaldet til Lærer og Kirkesanger et Sted i Hinds Herred, og at det er et Embede som er større end Hørsted, Nr. 3, som Sogneraadet havde indstillet, er kaldet til Lærer ved et Embede i Skyum, og der er der 56 Børn at undervise, medens der kun er 28 i Hørsted — saa at Kassationen i Hørsted synes virkelig at være temmelig urimelig.

Der er en Sætning, som er fundamental for Civilprocessen her i vort Land: „Quod non est in actis scriptis, non est in mundo“, det vil sige: Dommeren maa ikke tage Hensyn til andet, end hvad der foreligger for ham gennem Retsakterne, og ikke tage noget som helst Hensyn til, hvad han tilfældigvis som Privatmand uden for sin officielle Stilling som Dommer har erfaret om Sagen. Denne Sætning kan overføres paa den kaldsberettigede. I Loven af 8de Marts 1856 § 9 foreskrives, at naar Skoledirektionen har modtaget de indkomne Ansøgninger, tilstilles de Kommunalbestyrelsen, og saa undersøger Kommunalbestyrelsen Ansøgningerne og indstiller derpaa tre Ansøgere, og af disse beskikker saa den kaldsberettigede en, der er skikket og værdig til Embedet. Den kaldsberettigede har ikke noget som helst at gøre med andre end de tre Ansøgere, som ere indstillede af Sogneraadet, Kommunalbestyrelsen; den har aldeles ikke at undersøge de andre Ansøgninger, dem har den ikke at tage noget som helst Hensyn til. Den skal ikke afgøre, om de tre indstillede ere de mest kvalificerede til Embedet af alle; den skal kun undersøge, om de i og for sig ere kvalificerede — efter Lovens rigtige Fortolkning — i Almindelighed til at være Lærer. Efter den Fortolkning, som altid har været hævdet af Ministeriet, lige indtil den nuværende Kultusminister gjorde den anden Opfattelse gældende, skal der